

opdraget att göra propositioner till en öfverens-
kommelse. Förslaget gick ut derpå, att H. M.
skulle få en årlig summa af 50,000 Pund, om hon
afsade sig titlar och rättigheter som Drottning
af England och valde sitt hemvist utom Stor-
Britanniska området. Dessa förslag förkastades
med indignation. En snar resa till England be-
släts och påskyndades af ett missförstånd (såsom
det sedermera blifvit förklaradt.) Lord Hutchin-
son hade nemligen af en händelse sagt, att han
hvarje ögonblick väntade en courier från Paris.
Drottningen föreställde sig, att en sådan courier,
i ett land där hon blifvit behandlad med en så
marquerad köld, icke kunde hafva annat än ett
fiendligt ändamål och icke medföra annat än hinder
för dess resa. H. M. reste derfor i ögon-
blicket från St. Omer med en sådan brödska, att
Brougham icke fick taga afsked af henne. Ankom-
men till Calais, steg Drottningen genast om bord
på paketbåten och gick i land i Dover d. 5 den-
nes kl. 1, endast åtföljd af Lady Hamilton, Alder-
man Wood (som redan längre in i Frankrike
mött H. M.), hans son och några betjenter. H.
M. emottogs med kanon-salvor och det på stran-
den samlade folkets fröjdeskri. En deputation af
stadens invånare upvaktade med en address och
blef på det nådigaste sätt emottagen. I svaret
hette det: jag hoppas, att den tid skall komma,
då jag får bidraga till mina undersåtars lycka.
Mot kl. $\frac{1}{2}$ till 7 reste Drottningen till Canterbury,
der hon anlände vid nattens inbrytande. Tiotu-
sen personer, med 100 tända sacklor, väntade H.
M., och så snart hennes vapn syntes, ropade de
3 särskilda gånger "Lofve Drottning Carolina!"
Hon blef emottagen af Mairen och Borgerskapet,
som, öfverlemnade en lyckönskings-address till
hennes återkomst. — I alla Köpingar och Städer,
som H. M:t genomreste, erfor Hon samma ifver
hos folket att se och betyga henne deras värnad.
Följande aftonen kl. 7 anlände H. M:t till Lon-
don i öppen vagn, uti hvilken Lady Hamilton
och Hr. Wood äfven befunno sig. I denne sedna-
res hus tog H. M. sitt logis. — En fjerdedels tim-
ma derefter viste sig H. M. på balconen och hel-
sade på folket, som svarade med förnyade hurra-
rop. Om aftonen var staden på flere ställen il-
luminerad, hvarunder åtskilliga hotelser hördes
från en hop löst folk, som utslago fönster och
befallte, att de skulle eclaireras. — Samma upträ-
den förnyades de följande dagarne.

Vid Sessionen i Öfverhuset d. 6 Junii, fram-
lade Grefve Liverpool en Kongl. Proposition,
om nedsättande af ett hemligt Utskott, till gransk-

ning af de papper, som Grefve Liverpool tillika
öfverlemnade, i afseende på Drottningens uplö-
rande efter Hennes bortresa ur landet. Marquis
Landsdown önskade, att den ädle Lorden hade
närmare förklarad sig öfver papperens innehåll och
de ytterligare åtgärder, som man vore sinnad att
föreslå. Han anmärkte, att, då ett dylikt förslag
äfven i Underhuset vore gjort, kunde den följande
undersökningen möjligtvis föranleda en anklagelse,
i hvilken händelse Öfverhuset komme att såsom
Domstol behandla målet. Han föreslog derfor,
att det måtte genast företagas i plenum. — Lord
Liverpool gjorde en ganska märkvärdig juridisk
deduction angående Engelska lagens stadgande om
Drottningar, som gjort sig skyldige till äktenskaps-
brott. Att förföra en Drottning eller en Kron-
prins's gemål eller äldsta Prinsesau är högförräderi.
Den förförda är medbrottslig och således äfven
skyldig till högförräderi. Men en Engelsk Drott-
ning, som utom Konungens Stater med en utlän-
ding begär äktenskapsbrott, gör sig ej skyldig till
högförräderi; ty en utländing, som ej står under
Konungens af Stora Britannien magt, kan ej dö-
mas brottslig till högförräderi, och således Drott-
ningen ej vara delaktig i ett brott, som ej existe-
rar. I anledning häraf och i anseende till äm-
nets ömtåliga beskaffenhet, trodde Lorden nedsät-
tandet af ett hemligt Utskott vara den lämpligaste
utvägen. Lord Holland understödde Marquis
Landsdowns mening och Lord-Kansleren Grefve
Liverpool's. Dennes motion antogs derpå utan om-
röstning, och Utskottets ledamöter äro redan utsedde.

I sessionen i Underhuset den 6 Junii fram-
lemnade Lord Castlereagh ett dylikt budskap från
Konungen, som det Gr. Liverpool afgifvit i Öf-
verhuset. Hr. Bennett frågade, om det ryktet var
sannt, att man föreslagit Drottningen att afsäga
sig titlar, rättigheter och värdigheter som Engelsk
Drottning, emot en årlig pension af 50,000 Pund
Sterling. Han gjorde denna fråga, emedan, ehuru
oförskämda Ministrarne än vare, han ej trodde
dem vara det nog för att ånsultera Drottningen och
missleda Konungen genom ett dylikt förslag. Han
trodde ej, att en engelsk Minister kunde, utan
Parlamentets samtycke, säga till en Drottning af
England: "Afsäg Er edra titlar och jag skall
gifva Er 50,000 Pund om året," en summa, som
skulle tagas icke utur Kronans, utan ur ett fat-
tigt och utblottadt folks fickor. — Lord Castle-
reagh ville ej inlåta sig i besvarande häraf. Hr.
Beaumont sade, att ett yngradt besvarande af för-
nufliga frågor bevisar, det Ministrarne blygas för
att erkänna saken. — Brougham trodde, att den

äde Lorden och hans Colleger voro färdige att förlora sina platser vid detta tillfälle.

D. 7 Junii framlämnade Brougham ett budskap från Drottningen, som deri säger sig vara återkommen, för att försvara sin angripna heder. Vidare yttrar Hon sin förändran öfver Konungens till parlamentet afgifna budskap, och remitterandet deraf till ett hemligt utskott, hvilket hon ej tror öfverensstämmande med Engelska Rättegångs-principerna.

Frankrike. Den 2 Junii, då Hr. Chauvelin bars hem ifrån de Deputerades kammare, bildade sig omkring honom grupper i olika afsigt, af hvilka en ropade: Lefve Konungen! den andra: Lefve Chartan. Icke utan svårighet banade portehaisbärande sig väg genom mängden. Så snart de voro borta, störtade sig hoparne, 3 å 4000 man starka, på peristilen af Deputerade-Kammaren, hvars medlemmar af venstra sidan till en del insulterades. Ändtligen ankom National-gardet och återställde, ehuru med möda, ordningen; Gensdarmerne patrullerade, men tumultet saktade sig ej fullkomligt förr än det hunnit till Tuilerierne.

Den 3 bildade grupperna sig åter på Ludvig d. 15:s Torg och begäfvu sig till Carousel-platsen. Gallren omkring Borggården och Tuilerie-trädgården tillslötos, garderne trädde under gevär, talrika patruller tågade till Rivoligatan och andra närbelägna gator. En af dessa patruller insulterades och gaf i början blott eld öfver hufvudet på folkmassan; men då kort derpå en ung jurist försökte att fränrycka en soldat dess gevär, gaf denne eld och sköt en af ynglingarna igenom bröstet, så att han straxt derpå dog.

En annan berättelse säger: på Caroussel-platsen lyckades det patrullerne med möda att skingra folkhoparne, emedan omkring trettio högst exalterade menniskor alldeles icke ville vika, utan uphöfde de värsta uprorsskri; en af de galnaste fasttogs, men hans kamrater störtade på trupperna och befriade honom med våld. Under den häftigaste striden gaf en soldat, som man kastat till jorden, för att fränrycka honom den fångne, vid sitt upstigande eld och dödade en student, Lallemand. Polis-prefecten, Grefve Anglés; utgaf en förordning, hvori all skockning af flera än tre personer på det strängaste förböds på de platser, hvarst det varit mest oroligt. Från London berättas af den 9, att en expres samma mårton skulle hafva medfört un-

derrättelse om ganska allvarsamma oroligheter, som ägt rum i Paris seduare än d. 6.

D. 3 blef Första Artikeln af vallagsförslaget antagen med 130 röster mot 125. Då hela förslaget hvilat på denna artikel, ser man klart, huru utgången af det hela blifver.

D. 5 skulle debatterne fortsättas; men Cam. Jourdan begynte med besvär öfver tumult-scenerna mot de deputerade, då de återkommo från kammaren. "Det synes ögonskenligen, att ett parti etyrer den beväpnade magten, Jag anklagar icke auctoriteterna; men de synas frukta att ställa sig illa ut med de mäktige. Kammarens värdighet fordrar, att Ministrarne förklara sig." Lafitte upläste bref från den ihjelskjutna Lallemands fader och flera anförvandter; de gifva honom alla de bästa lof-ord. Han hade blifvit dödad, vid det han ropade: vive la Charte! L. yrkade discussionernas uppskjutande, till dess regeringen förklarar sig. — Leseigneur berättade, att han, jemte Girardin, blifvit insulterad och tvungen att ropa: Vive le Roi. "Han måste inberätta det till sina committenter". — Girardin: Presidenten måste sörja för ledamöternas säkerhet. — Sévrad: Flera bland den oroliga hopen beklagade den oskickligheten, att ej hafva arresterat Constant; men det behöfdes blott, sade de, ett änsin dugtiga karlar, för att lura ut honom. — Perrier: hundrade menniskor hade förföljt Constants vagn och slagit hans betjent; men ingen hade blifvit arresterad. — Constant: Till mig har man sagt, att man ville åt Lafayette och tvinga honom att ropa: Vive le Roi! Flera känner jag och skall upgifva dem inför rätta. — Kératry intygade vid sin heder, att han hört skrikas: Vive le Roi et à bas la Charte, och blifvit skäld för klubbist, då han framvisade sin pollet som deputerad. — Sigillbovararen: "Kammarens inre police åligger Presidenten, icke Ministrarne. Desse kunde omöjligen ännu vara nog underrättade. Det hade varit önskeligt, att den stora frågan, som sätter kammaren i rörelse, icke utom kammaren blifvit discuterad. Nyss har jag anmärkt, att Lafayettes tal skulle kunna väcka oroligheter. Auctoriteterna hafva då tagit sina mått och steg; men factionerne ty värr äfven sina. — Flere yrkade discussionernas fortsättaende; andra satte sig däremot, och sessionen slutade under gräsligt larm, i det vänstra sidan aflägsnade sig.

STOCKHOLMS COURIER

Måndagen den 26 Junii.

Sine ira, studio et metu.

I anledning af Kongl. Kammar-Collegii underdåniga utlåtande om Skjutsinrättningen (se N:o 43 och 44).

Redaktionen, som ej bordt vägra plats åt följande insände uppsatser och handlingar, kan öfver de deri gjorda anmärkningarne ingen annan förklaring lemna, än att alla Redaktionens upgifter i ämnet äro hämtade, ord för ord, ur Kongl. Kammar-Collegii recenserade underdåniga utlåtande, och att deri ej synes något spår till kännedom af de för Skaraborgs län särskildt meddelte nådiga besluten, eller det från Jemtlands län ingångna underdåniga svaret.

”Öfvertygad, att min Herre ej mindre älskar grundatle upgifter, då de vederlägga misstag, än då de angifva felagtigheter begångne af Embetsmän, har jag trott mig ej böra draga i betänkande att till införande i min Herres Tidning anmäla följande:

”Uti Stockholms Courier N:o 43 anföres, rörande frågan om förändring af skjutsväsendet, hvarom Kongl. Maj:t genom Nådigt Circulär-Bref den 18 Aug. 1810 ålagt Dess Befallningshafvande att inom 4 år derefter inkomma med underdåniga åtlåtanden: ”Uppå *skedde erinringar* hafva ändtligen samtliga Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, utom Landshöfdingen i Jemtland, inkommit med deras underdåniga yttranden, hvilka uti

Nådigt Bref af d. 24 Aug. 1819 blifvit Kammar-Collegium tillställde.”

”Saken förhåller sig likväl annorlunda. Ty redan d. 6 Aug. 1811 besvarades ifrån Jemtland förenämnde Kongl. Maj:ts Nådiga Circulär-Bref; med Kongl. Maj:ts Nådiga tillstånd är hållskjutsen i detta län afskaffad, och gästgifvarne ansvara för resandes fortkomst enligt derom uprättade Contracter.”

”Skulle min Herre önska känna Insändarens af denna Artikel namn, skall det samma med nöje meddelas” *).

”Till Redactionen af Stockholms Courier.”

”Då det, uti en i Stockholms Courier införd framställning angående verkställigheten af den förändring i skjutsnings anstalterne, som Riksens Ständer vid flere Riksdagar påyrkat, föres åtskillige Landshöfdinge-Embeten till last, att icke i behörig tid hafva fullgjort, hvad genom Kongl. Brefvet af den 15 Augusti 1810 varit härom förordnadt, torde Tit. finnas benägen att på enahanda sätt meddela allmänheten tyänne sednare i afskrift härhos bifogade Kongl. Bref, som ådagalägga orsakerna till dröjs-

* Red. anhåller härmedelst, — och har ej annorlunda kunnat göra det — att detta meddelande måtte ske. I annat fall, och om insändarens namn ej kan äfven meddelas allmänheten, ber Redactionen sina läsare ause det insända, såsom grundlöst och till intet gjordt.

målet med ofvannämnde anstalt inom Skaraborgs län. Det förhållande, som, på grund af stadgandet i 1 §. 2 mom. i förstnämnde Kongl. Bref, föranledt det begärde och beviljade anståndet, fortfar ännu i så måtto, som den i Wadsbo härad verkställde, i Kongl. Brevet af den 13 December 1815 omförmälte skjuts-reglering är, ehuru af Kongl. Kammar-Collegium fastställd, likväl i anledning af anförde besvär, som veterligen ej blifvit afgjorde, beroende på Kongl. Maj:ts Nådiga pröfning."

"Af alla de felaktigheter, som med skäl eller oskäl tillvitas Embetsmän, är väl ingen, hvarföre man med god vilja och någorlunda förmåga bör kunna lättare undvika förebråelse, än den, att utan laglig anledning låta ärender hvila; och man har derföre trott sig så mycket mera upkallad att för sin del förklara det anmärkte förhållandet, som framställningen skett i en tidning, hvilken genom oväld förvärfvat sig trovärdighet, då deremot vissa andra, genom den löslighet och ensidighet, hvarmed de, ofta utan att i sitt klander urskilja emellan gällande föreskrifter och verkställigheten deraf, framkasta sine anmärkningar, synas sjelfve bereda sin vederläggning i hvarje uplyst läsares omdöme. Mariestad den 8 Junii 1820.

CASPER EHRENBORG.

"CARL med Guds Nåde, Sveriges, Norriges, Göthes och Wendes Konung &c. &c. &c. Hertig till Schleswig Holstein &c. &c.

"Wår ynnest och Nådiga benägenhet med Gud Alsmächtig Troman Friherre, Landshöfdinge, f. d. Stats-Råd, Commendeur med Stora Korset af Wår Svärds-Orden! Uppå Eder Underdåniga Skrifvelse af den 2 i denna månad, med anmälan,

det J af andragne ordsaker ännu icke kommit i tillfälle att kunna till Oss i underdånighet afgifva den uti Wårt Nådiga Circulair-Bref den 13 Augusti 1810 anbefallde utförliga Berättelse angående Skjutningsanstalterne i det Eder anförtrodde Län, länder Eder härmed till Nådigt svar och behörig efterrettelse, det Wi velat bevilja Eder anstånd till nästkommande eller 1815 års slut, med afgifvande af den Berättelse, rörande Skjutningsanstalterne i Länet, som Wårt ofvannämde Nådiga Circulair-Bref föreskrifver; Wi befalle Eder Gud Alsmächtig Nädelligen. Stockholms Slott den 9de Augusti 1814.

Under Hans Kongl. Maj:ts
Wår Allernådigste Konungs och Herres
frånvaro

Dess tillförordnade Regering
FRED. GYLLENBORG. M. ROSENBLAD.
CLAES FLEMING. C. LAGERBRING.
J. A. BÖRTZELL.

Till Stats-Rådet, Landshöfdingen Friherre Adlersparre, angående anstånd med Berättelses afgifvande om Skjutningsanstalterne.

Med Höga Originalen lika lydande, styrka
AD. WENNERSTEN. J. G. STENBERG.
Kongl. Secreterare. Häradshöfdinge."

"CARL med Guds Nåde, Sveriges, Norriges, Göthes och Wendes Konung &c. &c. &c. Hertig till Schleswig Hollstein &c. &c.

"Wår ynnest och Nådiga benägenhet med Gud Alsmächtig Troman, Friherre, f. d. Stats-Råd, Landshöfding, General-Major och Commendeur af Wår Svärds-Ordens stora Korss! Wi hafva i Nader låtit Oss föredragas Eder underdåniga skrifvelse med anmälan att, ehuru Wi genom Nådigt Bref

